

VÁNOCE A NOVÝ ROK

Čas letošního roku se naplnil, vcházíme do nového tisíciletí. V této rubrice jsem chtěl přiblížit zvláště specificky chabařovické vánoční oslavy, nebo oslavy spojené s vítáním nového roku v Roudníkách. Pro tyto vzpomínky sáhli do svých pamětí chabařovičtí: Alžběta Bezděčková, Hedvika Linková a Tonda Mikeš, z Roudníků pak Ervin Riedl. Ať se vzpomínalo, jak se vzpomínalo žádné specifické oslavy se v myslích pamětníků nevyonořily. Asi tedy nebyly. Přesto se mi podařilo získat od paní Bezděčkové nedatovaný zápis vzpomínek bývalého občana Chabařovic Josefa Rauschera. Pravděpodobně se jedná o vzpomínky z dob Rakouska - Uherska a pro přiblížení vánoční a novoroční atmosféry jsou tím nejhodnějším.

Zimní radovánky ve starých Chabařovicích

(Volný překlad z německého jazyka)

Když v říjnu, nebo v prvních listopadových dnech zářil sníh z Krušných hor, začaly pro chabařovickou mládež zimní radovánky. Velké svahy pro lyžování, ani srázné silnice pro sáňkování zde v okolí nebyly, ale Školní rybník nabízel velké romantické kluziště. Sotva nastaly první mrazy a vytvořila se slabá ledová vrstva, už měli chabařovičtí kluci napilno. „Franz, půjdeš sebou na Školák bruslit? Včera už byl první led, ale propadal se.“ Potom také brzo napadl sníh a okolí svítilo zářivou bělobou. „Já ještě nemám pořádné brusle, ty dostanu až od Ježíška - poniklované. Moje špičaté Halifaxky na tkaničky už mi nepasují. Týý, ale v aleji ve městě, tam je klouzačka od evangelického kostela k náměstí. Chlapci jsou tam všichni, to bude honička.“

Menší děti obsadily malý kopeček u katolického kostela a radovaly se na sáňkách při jízdě dolů. Večer, když bylo dost sněhu, vždycky se něco dělo na Janském kopečku pod poustevnou, od chudobince k „Schlammschenke“. V době před první válkou jsme obdivovali první lyžaře zrovna tak, jako první automobil. Mládež popadla saně a táhla nahoru nad Přestanov. Potom to svištělo dolů od hájenky Hegera, kolem Juchtenkaple. To saně jenom letěly. Zdatní sportovci táhli v neděli ráno na Komárku, nebo do Zadní Telnice.

Pohádkově romantické to bylo na Školním rybníku, když se setmělo a kluci s holkama se honili na ledě. Bylo tu také několik starších, kteří v páru kroužili elegantní oblouky.

Každoročně touto dobou večer se odehrávaly hrůzné příběhy se strašidlem, které s péry na nohou řádilo u hřbitovní zdi, ale také v ulici u modračky (Ultramarýnka), kde strašilo děvčata z továrny, která se vracela domů modrou uličkou. „Šmídů Rud to všechno viděl, je to skutečně pravda.“

Ještě až do stáří působí kouzlo vánoční doby ve vzpomínkách na krám cukráře Knížka a Wintricha plný sladkostí pod stromečkem zabalených do lesklého staniolu a pěnových kroužků a placiček.

O svaté noci svítila okna v kostele, rozléhal se zvuk varhan do městečka a lidé šli na půlnoční, oblečení do teplých šatů. Pro některé to byla jedna z mála návštěv kostela.

Připadá nám to dnes, že zima, mraz a sníh panovali dlouho. Jestliže byl někdy mírnější leden, tak únor dokázal co dovede, a to až k Jarmarku. Kdybych měl takovou moc, nechal bych zmrznout krávu a tele.

Ale když potom v březnu roztáli sněhuláci, které postavily děti na ulici a v zahradách, bylo po kruté roční době.

Josef Rauscher, Schwalbach a. T.

listopad 1999

Ing. St. Sochocký